

Καθηγουμένου Βαρθολομαίου: Ο τυφλός

/ Ιερές Μονές

Του Καθηγουμένου της Ι. Μ. του Εσφιγμένου, Αρχιμ. π. Βαρθολομαίου

Η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο αποκαλύφθηκε με τον ερχομό του Χριστού στην γη.

Η παρουσία Του ήταν η αφορμή για επανεκκίνηση όλης της ανθρώπινης φύσης.

Φανέρωσε στον άνθρωπο την αγάπη Του μέσα από τα κηρύγματά Του, τα θαύματα, το πάθος, τον Σταυρό και την Ανάστασή Του.

Η φανέρωση της αγάπης του Θεού ήταν αναγκαία για τον «πεσμένο» άνθρωπο, γιατί έπρεπε να ακούσει, να δει και να πράξει στην ζωή του ο ίδιος, σύμφωνα με τις εντολές του Θεού, για να καταφέρει να «σηκωθεί».

Η φανέρωση της αγάπης άνοιξε τα πνευματικά αυτιά και τα μάτια της ψυχής του ανθρώπου, για να πιστέψει πραγματικά σ' αυτήν, για να γίνει και ο ίδιος όλος αγάπη.

Τα θαύματα που πραγματοποίησε ο Κύριος ήταν όλα με τον λόγο Του ή το άγγιγμα των χεριών Του.

Το θαύμα όμως που έκανε στον τυφλό του ευαγγελίου ήταν ξεχωριστό.

Όπως αναφέρεται στην ευαγγελική περικοπή, αφού έφτιαξε πηλό με το χώμα και το σάλιο Του, γέμισε τις κενές κόγχες των ματιών του εκ γενετής τυφλού και του είπε να πάει και να πλυθεί στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ.

Στο συγκεκριμένο θαύμα χρησιμοποίησε τα χέρια Του, το σάλιο Του, το χώμα και τον λόγο Του.

Υπάρχει, αδελφοί μου, μεγαλύτερη απόδειξη της θεότητας, από το συγκεκριμένο θαύμα;

Μαζί με τα μάτια του τυφλού ανοίγει και τα μάτια όλων των ανθρώπων, για να δουν ότι Αυτός είναι το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος. Για να δουν ότι Αυτός έχει την δυνατότητα να πλάσει ξανά με χώμα, ανθρώπινα μάτια, όπως έγινε πριν, στον παράδεισο. Για να δουν ότι η φθαρτή και άρρωστη ανθρώπινη φύση μπορεί να θεραπευθεί πάλι από τον ίδιο.

«Ύπαγε...» του λέει και αυτός έκανε υπακοή στον λόγο Του, πήγε και, αφού νίφθηκε, είδε.

Άνοιξαν τα μάτια τού πρώην τυφλού. Μέγα θαύμα! Παρόμοιο δεν είχαν αντικρίσει οι άνθρωποι.

Τους άνοιξε τα μάτια να δουν και να πιστέψουν.

Δυστυχώς, όμως, οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι, εγκλωβισμένοι στην πνευματική τους τύφλωση, δεν ήθελαν να δουν!

Εμπρός τους είχαν ζωντανό τον άνθρωπο, που τον ήξεραν πριν ως τυφλό, τώρα να βλέπει και να ομολογεί ποιος του άνοιξε τα μάτια. Αυτοί δεν ήθελαν να δουν!

Εγκλωβισμένοι στον τύπο και το γράμμα του νόμου, έχασαν την ευκαιρία να δουν, γιατί δεν ήθελαν. Έπνιγαν την συνείδησή τους, που ίσως να αντιδρούσε μπροστά σ' αυτό που γινόταν, ψάχνοντας την αιτία, με την οποία ο Χριστός ήταν παραβάτης του νόμου και του Σαββάτου, γιατί δεν ήθελαν να δουν!

Είναι, λοιπόν, προσωπική υπόθεση η σωτηρία του ανθρώπου. Ο Χριστός μας φανέρωσε την αγάπη Του, μας έδωσε το φως, μας έδειξε τον δρόμο, μας ακολουθεί. Εμείς ελεύθερα επιλέγουμε να δούμε όπως ο Τυφλός ή να κλείνουμε πεισματικά και εγωιστικά τα μάτια, όπως οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι.

Η υποκρισία είναι πνευματική τύφλωση και ανθίζει στον άνθρωπο που ζει χωρίς Θεό. Σε αυτόν που ζει με τον τύπο, με το γράμμα του νόμου, χωρίς όμως ουσία, χωρίς Θεό.

Η υποκρισία τυφλώνει και δεν μας αφήνει να δούμε Θεού πρόσωπο. Μας εγκλωβίζει σε έναν ψεύτικο κόσμο, γεμάτο σκοτάδι, γεμάτο ψέμα, σε μια αρρωστημένη κατάσταση δήθεν χριστιανική, με ψευτοζηλωτισμούς και «μεγάλα λόγια». Έτσι αρνούμαστε πεισματικά να δούμε την αλήθεια, να δούμε το φως. Αν δούμε την αλήθεια, καλούμαστε να γκρεμίσουμε τα ψεύτικα τείχη της υποκρισίας μας, στα οποία έχουμε βολευτεί, και να λουστούμε στο φως που μας χαρίζει ο Θεός, πλημμυρισμένοι μέσα στην αγάπη Του.

Αυτήν την υποκρισία μας καλεί όλους, ιδίως σήμερα, ο Τυφλός, να αποτινάξουμε και να δούμε μαζί του, όπως αυτός, την αλήθεια και το φως, το πρόσωπο του Θεού!

Χριστός ανέστη!